

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj 01 0 K 013381 18 K
Bihać, 31.05.2018.godine

Pravosnažno 22.06.2018. godine.
Presuda na osnovu sporazuma o priznanju
krivnje.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sudija Hodžić Fikreta kao predsjednika vijeća, Pračić Ilvane i Čoralić Bahre kao članova vijeća, sa zapisničarem Husarević Fatimom, u krivičnom predmetu protiv optuženog Dželalagić Hasida, zbog krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, postupajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva USK-a Bihać broj T01 0 KT RZ 0020938 15 od 27.02.2018.godine, nakon razmatranja sporazuma o priznanju krivice zaključenog dana 25.05.2018.godine, te održanog pretresa za izricanje krivičnopravne sankcije u prisutnosti kantonalnog tužioca Felić Nazifa, optuženog Dželalagić Hasida, branioca optuženog advokata Bajramović Alage i punomoćnika oštećenih, advokata Veladžić Hasana dana 31.05.2018.godine donio je i javno objavio

P R E S U D U

Optuženi DŽELALAGIĆ HASID , sin H. i majke Z. rođene P., rođen 05.08.1957. godine, u naselju P., općina C., gdje i prebiva kbr. ..., JMB ..., oženjen, otac troje djece, pismen sa završenom srednjom školom, srednjeg imovnog stanja, penzioner, bivšu JNA služio u D. i Z., po nacionalnosti ..., državljanin ..., neosuđivan, brani se sa slobode

K R I V I J E

Što je:

U toku rata u R BiH, za vrijeme trajanja oružanog sukoba između Armije R BiH i vojske R. Srpske, kao pripadnik SJB C., postupao suprotno odredbi iz člana 3 stav 1 tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine, na način da je:

U drugoj polovini septembra 1995. godine, nakon što su pripadnici 517. bbr. u sastavu 5. Korpusa Armije R BiH u reonu naselja J., općina S.M. zarobili D.B, pripadnika VP 7421 S.M., u sastavu vojske R. Srpske koji je te prilike bio u civilnom odijelu i bez naoružanja i nakon što su ga dovezli u prostorije komande 517. bbr. u O., općina C., ovoga nakon nekoliko

dana, zajedno sa grupom pripadnika Civilne zaštite C., iz naselja O. poveo u C. radi izvršenja određenog zadatka, vozilom marke „Volkswagen“ kojim je upravljao Č.S., pa nakon samog izlaska iz naselja O. gledajući u pravcu C., u blizini kuće Đ.I., naredio vozažu Č.S. da stane vozilom da bi potom izveo iz vozila D.B. i u neposrednoj blizini vozila, u namjeri da ga liši života, ispalio jedan metak iz pištolja u predio njegove glave nanijevši mu strelnu ranu glave, koji je od zadobijenih povreda odmah umro.

Dakle, za vrijeme rata i oružanog sukoba u R BiH, kršeći pravila međunarodnog prava izvršio ubistvo jednog civila.

Čime je počinio krivično djelo – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1, preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, pa se primjenom istog zakonskog propisa i uz primjenu odredaba člana 33. i 41. stav 1. toga Zakona

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 5 (PET) GODINA.

U smislu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, obavezuje se optuženi da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 313,00 KM, u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo USK-a Bihać pod brojem T01 0 KT RZ 0020938 15 dana 27.02.2018.godine, podiglo je optužnicu protiv Dželalagić Hasida, stavljajući mu na teret počinjenje krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ).

Rješenjem sudije za prethodno saslušanje ovog suda broj 01 0 K 013381 18 Kps od 09.03.2018.godine, optužnica je u cjelosti potvrđena a optuženi se na ročištu o izjašnjenju o krivici održanom dana 11.04.2018.godine izjasnio da nije kriv.

U toku priprema za glavni pretres zakazan za dan 31.05.2018.godine u spis je uložen sporazum o priznanju krivice zaključen dana 25.05.2018.godine, pod brojem T01 0 KT RZ 0020938 15 između kantonalnog tužioca Kantonalnog tužilaštva USK-a Bihać i optuženog Dželalagić Hasida, kojeg brani po izboru advokat Bajramović Alaga. Tim sporazumom optuženi priznaje da je poduzeo radnje izvršenja na način kako je to činjenično opisano u izreci potvrđene optužnice te da je počinio krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ. U sporazumu je predloženo da se optuženom Dželalagić Hasidu u skladu sa odredbom člana 246 ZKP-a F BiH izrekne kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine i 6 (šest) mjeseci do 5 (pet) godina, da na ime naknade materijalne i ne materijalne štete zbog izvršenog krivičnog djela oštećenim K. rođeno D.M., D.B., D.M., D. rođeno D.M. i S. rođeno D.D., koje su zastupane po punomoćniku, advokatu Veladžić Hasanu isplati iznos od 25.000,00 KM, koji će iznos optuženi Dželalagić Hasid predati punomoćniku oštećenih nakon prihvatanja sporazuma od strane suda. U sporazumu je navedeno da je optuženi upoznat sa činjenicom da ga sud ukoliko prihvati sporazum o priznanju

krivice može obavezati na plaćanje troškova krivičnog postupka ili ga osloboditi ukoliko su za to ispunjeni uslovi.

Sud je razmatrajući sporazum o priznanju krivice utvrdio da je optuženi sporazum zaključio dobrovoljno, svjesno i sa razumjevanjem, da je upoznat sa svim posljedicama koje proističu iz sporazuma, uključujući tu i posljedice vezane za imovinskopravni zahtjev i troškove krivičnog postupka, da optuženi razumije da se sporazumom o priznanju krivice odriče prava na suđenje i da neće moći uložiti žalbu na krivičnopravnu sankciju koja će mu se izreći, ukoliko sud prihvati sporazum, da je oštećenim data mogućnost da se izjasne o imovinskopravnom zahtjevu, da je predložena krivičnopravna sankcija u rasponu od 4 (četiri) godine i 6 (šest) mjeseci do 5 (pet) godina kako je to predloženo u sporazumu u skladu sa krivičnim zakonom, te da tužilac raspolaže sa dovoljno dokaza na kojima se temelji krivica optuženog.

Krivica optuženog temelji se na iskazu optuženog kojeg je dao na zapisniku o ispitivanju u Kantonalnom Tužilaštvu USK-a Bihać, broj: T01 0 KTRZ 0020938 15 od 22.02.2018.godine, iskazima svjedoka D.M., V.R., D.Š., H.M., B.A., D.M.1, Đ.I., Đ.I.1, Č.S. i H.M.1, dokazima objektivne prirode i to: zapisnik o ekshumaciji Kantonalnog suda Bihać KRI-27/03 od 18.12.2003. godine, zapisnik o obdukciji NN tijela (H.2.,B.- tijelo br.13) od 03.08.2003. godine, sačinjen po vještaku dr. Rakočević Miroslavu, zapisnik o izvršenoj predaji ekshumiranog tijela, K MUP Bihać, Treća PU broj: 05-1/08-1-639/07 od 06.11.2007. godine, zapisnik o sudskomedicinskoj i kriminalističko tehničkoj obradi mrtvog tijela, Kancelarija za traženje nestalih i zarobljenih lica R Srpske, B.L. broj: BL-45/2007-OT od 23.11.2007. godine sačinjen po vještaku dr sci. med. Karan Željku, zapisnik o identifikaciji posmrtnih ostataka, Kancelarija za traženje nestalih i zarobljenih lica R Srpske, B.L.broj: 165/07 od 22.11.2007. godine sa DNA report – om, sačinjen po vještaku dr sci. med. Karan Željku, akt opštine Oštra Luka broj: 03/5-835-5/18 od 12.02.2018. godine, na ime Dobrijević Božo, akt Grupe za pitanje evidencija iz oblasti vojne obaveze C. broj: 07/17-01-03/1-1348-1/17 od 14.09.2017. godine na ime Dželalagić Hasid, izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog Dželalagić Hasida, Druga PU C. broj: 05-04/08-1-04-3-149/18 od 02.02.2018. godine, fotokopija odluke o proglašenju ratnog stanja („SL. list R BiH“ br: 7/92) od 20.06.1992. godine, fotokopija odluke o ukidanju ratnog stanja („SL. list R BiH“ br: 50/95) od 28.12.1995. godine, foto-dokumentacija (CD – compact disc) ekshumacije i obdukcije NN tijela (H.2.,B.- tijelo br. 13), foto – dokumentacija (obrada mrtvog tijela), Kancelarija za traženje nestalih i zarobljenih lica R Srpske, B.L.broj: BL-45/2007-OT od 23.11.2007. godine sačinjen po vještaku dr sci. med. Karan Željku, crtež lica mjesta ekshumacije NN tijela (H.2.,B.) broj: 30/03 K MUP Bihać od 26. i 27.05.2013. godine.

Tako optuženi Dželalagić Hasid u svom iskazu navodi da je kao pripadnik rezervnog sastava policije SJB C. u septembru 1995.godine od njegovih pretpostavljenih dobio nalog da dovede određeni broj mještana naselja O. iz domena civilne zaštite. Kada su se ljudi okupili, zamolio je Č.S. da svojim kombi vozilom te ljude preveze u C.. Nakon što su krenuli neko od prisutnih je rekao da se u vozilu nalazi i jedno lice srpske nacionalnosti, odnosno četnik, na što se on iznenadio. Stali su kod kuće Đ.I. jer je i on trebao ići te su čekajući, svi su izišli iz kombi vozila. Tada su mu pokazali to lice srpske nacionalnosti, te je vidio da se radi o licu srednje starosne dobi oko 45 godina. U tom trenutku u njemu je „nešto puklo“ ni danas ne može objasniti šta se dešavalo sa njim, izvadio je pištolj kojeg je nosio sa sobom i iz tog pištolja ispalio jedan hitac u pravcu glave ovog lica srpske nacionalnosti, koje je odmah palo na zemlju. Istog momenta se pokajao i nije mogao sebi objasniti zašto se ponašao tako u tom trenutku. Nakon toga došli su Đ.I.1 i Đ.I. te su se kombi vozilom uputili prema C. a ovo lice srpske

nacionalnosti ostalo je da tu leži. Kada su se vratili iz C. vidjeli su mrtvo tijelo te su ga on i Dž.M. unijeli u kombi kojeg je vozio Č.S., odvezli se na most u naselju S. i sa istog to mrtvo tijelo bacili u rijeku U.. Dodao je i to da je prije kritičnog događaja konzumirao alkohol, da mu je žao, da se kaje za svoje postupke te da ne prođe niti jedan dan a da se ne sjeti šta je uradio.

Svjedok H.M. u svom iskazu potvrdio je iskaz optuženog da je bio u kombi vozilu sa kojim je upravljao Č.S. kada su kao pripadnici civilne zaštite iz O. krenuli prema C.. Sa njima je bilo jedno lice srpske nacionalnosti za koje su mu rekli da je zarobljeno na području Općine S.M.. Čim su krenuli optuženi Dželalagić Hasid rekao je vozaču Č.S. da zaustavi kombi, izveo je lice srpske nacionalnosti i pred svima sa udaljenosti 1-2 m ispalio je jedan metak iz pištolja u glavu, nakon čega se to lice srušilo i nije davalo znake života. Svi prisutni bili su iznenađeni i u nekom strahu, optuženi je naredio vozaču da nastavi sa vožnjom a to lice ostalo je da leži.

Svjedok Č.S. potvrdio je iskaz optuženog i H.M.1, da je vozio grupu pripadnika civilne zaštite iz O. u C. prema naredbi optuženog Dželalagić Hasida i Dž.M.. U kombi vozilu bilo je jedno lice srpske nacionalnosti koje je ranije zarobljeno. Stali su da bih u kombi ušli i drugi pripadnici civilne zaštite, to lice srpske nacionalnosti je izvedeno van te je iza vozila čuo pucanj. Nakon toga čuo je viku Dž.M. upućenu optuženom u smislu „što si to napravio“, pa je odmah shvatio da je Hasid ubio to lice srpske nacionalnosti. Otvorili su gepek kombija te su optuženi i Dž.M. njemu naredili da vozi u pravcu S., a potom su sa mosta tijelo bacili u rijeku U..

Svjedoci Đ.I., Đ.I.1 i D.M.1 saglasno su potvrdili da su bili u kombi vozilu koji je vozio pripadnike civilne zaštite iz O. u C., da nisu vidjeli sam čin ubistva lica srpske nacionalnosti ali da se već drugi dan po O. pričalo da je optuženi Dželalagić Hasid lišio života to lice.

Svjedoci H.M., D.Š. i V.R. saglasno su potvrdili da je oštećeni D.B. zarobljen od strane pripadnika 517 bbr u sastavu 5. Korpusa Armije BiH u rejonu D.-J., Općina S.M. u vrijeme trajanja završnih borbi za oslobađanje S.M., da je bio u civilnom odijelu i bez naoružanja. Svjedok B.A. potvrdio je iskaze navedenih svjedoka da su pripadnici 517. bbr zarobili jedno lice srpske nacionalnosti, s tim što je dodao da se to lice nalazilo u komandi u O., da ga je dosta građana vidjelo ali da on lično nije.

Svjedok – oštećeni D.M. u svom iskazu naveo je da je bio dijete starosti sedam godina kada je njegov otac tokom 1995.godine nestao. Svoja saznanja crpi iz priča njegove pokojne majke i sestara kada su bježali iz kuće prema S.M.. Njegov otac vratio se nazad da pusti krave i svinje da ne gore zatvorene, u slučaju da se štala zapali te se i on sjeća kada je otac rekao „vi idite za S.M. a ja ću doći za vama“. Više se nikad nije vratio i tad ga je zadnji put vidio živog. Tokom 2007.godine nakon DNK-a analize preuzeli su posmrtno ostatke za koje je utvrđeno da se radilo o njegovom ocu.

Na osnovu nalaza i mišljenja vještaka prim.dr. Rakočević Miroslava, specijaliste za sudsku medicinu i patologiju, broj Kri-27/03, utvrđeno je da je dana 10.07.2003.godine u hali Š. u S.M. izvršena obdukcija mrtvog tijela NN muškarca koji je izvađen iz zemlje na gradskom groblju H. u Bihaću dana 26.05.2003.godine. Kao uzrok navode se strijelne rane glave i grudnog koša i to višestruki prelomi kostiju lubanje i lica te prelom 6.rebra. Prema antropologu kosti pripadaju muškarcu procjenjene starosti 35-50 godina i visine 166-174 cm.

Na osnovu zapisnika o reekshumaciji, obdukciji i identifikaciji tijela Kantonalnog suda u Bihaću broj Kri-27/03 od 18.12.2003.godine, zapisnika o izvršenoj predaji ekshumiranog tijela PU S.M. broj 05-1/08-1-639/07 od 06.11.2018.godine, zapisnika o sudsko medicinskoj i

kriminalističko tehničkoj obradi mrtvog tijela komisije za traženje nestalih i zarobljenih lica Republike Srpske broj BL-45/2007-OT od 23.11.2007.godine te zapisnika o identifikaciji posmrtnih ostataka utvrđeno je da se radilo o licu D.B. sinu M. te da su posmrtni ostaci njegovog tijela predati porodici.

Iskazima saslušanih svjedoka te dokazima objektivne prirode, utvrđena je i činjenica da je u vrijeme koje se optuženom stavlja na teret (druga polovina septembra 1995.godine) postojao oružani sukob između pripadnika 5. Korpusa Armije BiH i vojske RS-a na području cijelog tadašnjeg Okruga Bihać.

Odluku o proglašenju ratnog stanja na teritoriji Republike Bosne i Hercegovine dana 20.06.1992.godine donijelo je Predsjedništvo R BiH (Službeni list BiH broj 7/92). Odluka o ukidanju ratnog stanja na teritoriji Republike Bosne i Hercegovine donijeta je 22.decembra 95.godine (Službeni list R BiH broj 50/95), iz čega slijedi da je ratno stanje trajalo i u vrijeme kritičnog događaja (druga polovina septembra 1995.godine).

Da je optuženi Dželalagić Hasid u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio pripadnik SJB C. utvrđeno je na osnovu akta Grupe za pitanje evidencija iz oblasti vojne obaveze C. broj 07/17-01-03/1-1348-1/17 od 14.09.2017.godine, a tu činjenicu potvrdio je i optuženi u svom iskazu.

Iskazima svjedoka H.M., D.Š. i V.R. utvrđeno je da je oštećeni D.B. zarobljen od strane pripadnika 517. bbr u sastavu 5. Korpusa Armije R BiH na području Općine S.M., da je bio u civilnom odijelu i bez naoružanja te da je sproveden u prostorije komande brigade u mjestu O. kod C.. Imajući u vidu napred navedeno, kao i činjenicu da je oštećeni sa pripadnicima civilne zaštite upućen na obavljanje određenih poslova, oštećeni je od samog lišenja slobode morao imati status zaštićenog lica, u skladu sa članom 3 Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12.08.1949.godine, obzirom da nije mogao poduzimati nikakva borbena dejstva i bio je van borbenog stroja.

Ovakvo pravno shvatanje zauzeto je i u presudi suda BiH broj S1 1 K 003420 10 Kri (X-Kr-09/584) od 01.06.2012.godine u predmetu sada osuđenog D.R. u kojem se navodi da zaštitu uživaju civili i lica koja su van borbenog stroja, što implicira da su prema odredbi člana 142. preuzetog KZ SFRJ u skladu sa odgovarajućim propisima od ubistva, mučenja i drugog nečovječnog postupanja, zaštićena ne samo civilna lica, već i lica van borbenog stroja.

Krivično djelo koje se optuženom stavlja na teret u dovoljnoj mjeri povezano je sa oružanim sukobom. Naime, oružani sukob bio je presudan faktor koji je uticao na optuženog da izvrši krivično djelo za koje se tereti. Ovo proizilazi prije svega iz iskaza optuženog te iskaza saslušanih svjedoka kao neposrednih očevidaca kritičnog događaja. Optuženi je u vrijeme inkriminiranog događaja bio angažiran u SJB C. i vodio je poslove koji su vezani za izvršenje zadataka iz domena civilne zaštite. Optuženi je znao u kakvom se položaju nalazi oštećeni, da je lišen slobode u blizini S.M. te da je na taj način oštećeni za njega bio pripadnik suprotne strane u oružanom sukobu. To znači da postoji uzročna veza između poduzetih radnji optuženog, oružanog sukoba i oštećenog a što predstavlja jedan od osnovnih elemenata krivičnog djela za koje je optuženi oglašen krivim.

Krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ čini onaj ko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije naredi da se izvrši napad na civilno stanovništvo, nasilje, pojedina civilna lica ili lica

onesposobljena za borbu, koje je imalo za posljedicu smrt, tešku tjelesnu povredu ili teško narušavanje zdravlja ljudi..., ili tko izvrši neko od navedenih djela. Za postojanje ovog krivičnog djela potrebno je da ponašanje izvršioca objektivno predstavlja kršenje pravila međunarodnog prava, dakle da je ostvaren objektivni uslov kažnjivosti kojim je posebno određen karakter protupravnosti ovog krivičnog djela.

Prilikom izvršenja krivičnog djela optuženi Dželalagić Hasid postupao je sa direktnim umišljajem kao oblikom vinosti. On je bio svjestan da oštećeni D.B. ima status zaštićene osobe, imao je svijest o djelu i o svim okolnostima događaja. Optuženi je postupao u takvim okolnostima koje su mu omogućavale dominaciju nad žrtvom, bio je siguran u ostvarenje svog djela i nastupanje posljedice, iz čega se sa sigurnošću može izvesti zaključak da je optuženi htio izvršenje djela, jer su njegove poduzete radnje rezultat svijesti i volje. Radnja optuženog kao počinioaca bila je usmjerena na posebnu kategoriju lica zaštićenih članom 3 stav 1. Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949.godine. Prema navedenom članu utvrđena je obaveza svih učesnika u oružanom sukobu da prema licima koja ne sudjeluju izravno u neprijateljstvima, postupaju čovječno bez ikakve nepovoljne diskriminacije zasnovane na rasi, boji kože, vjeri ili uvjerenju, polu, rođenju ili imovnom stanju, jer su u tom cilju zabranjene povrede koje se nanose životu i tjelesnom integritetu, naročito sve vrste ubistava, sakaćenja svireposti i mučenja, kao i između ostalog povrede osobnog dostojanstva, osobito uvredljivi i ponižavajući postupci.

Sud je u smislu člana 246. stav 5. ZKP-a F BiH prihvatio sporazum o priznanju krivice, kojeg su zaključili kantonalni tužilac i optuženi u prisustvu svoga branioca. Prilikom razmatranja sporazuma o priznanju krivice i izricanja krivičnopravne sankcije, sud je cijenio lične i porodične prilike optuženog, obzirom da je isti oženjen, da je do sada neosuđivan iako se nalazi u poodmakloj životnoj dobi, kao i slabo zdravstveno stanje njegove supruge, a što proizilazi iz medicinske dokumentacije koja je uložena u spis. Posebno je cijenjena i činjenica da je optuženi priznao krivicu, da je izrazio kajanje te da je na taj način doprinio ekonomičnosti i efikasnosti postupka, da je od izvršenja krivičnog djela protekao period preko 20 godina, te da je optuženi na ime naknade materijalne i ne materijalne štete isplatio porodici oštećenog iznos od 25.000,00 KM. Međutim, imajući u vidu način izvršenja krivičnog djela, drskost i bezobzirnost koju je optuženi pokazao prilikom poduzimanja radnji, po mišljenju ovog suda nije bilo mjesta ublažavanju kazne ispod zakonom propisanog minimuma za ovo krivično djelo, pa je sud u granicama zaključenog sporazuma optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina. Po mišljenju ovog suda ovako izrečena kazna zatvora u svemu odgovara stepenu krivične odgovornosti optuženog kao počinioaca, njegovim ličnim i porodičnim prilikama, ranijem životu i ponašanju nakon počinjenog krivičnog djela i ona je dovoljna ali i neophodno potrebna da bi se postigla svrha kažnjavanja u vidu generalne i specijalne prevencije.

Oštećeni K.M., D.B.1, D.M., D.M.2 i D.D., putem punomoćnika postavili su imovinskopravni zahtjev prema optuženom, tražeći da im se na ime naknade materijalne i nematerijalne štete isplati ukupan iznos od 25.000,00 KM. Međutim, nakon što je sud prihvatio sporazum o priznanju krivice, punomoćnik oštećenih, advokat Veladžić Hasan u spis je uložio sporazum o izvansudskoj nagodbi i potvrdu od 31.05.2018.godine, na osnovu kojih je utvrđeno da je optuženi punomoćniku oštećenih u cjelosti isplatio iznos od 25.000,00 KM na ime svih vidova štete. Obzirom na izneseno, punomoćnik oštećenih povukao je imovinskopravni zahtjev prema optuženom, tako da sud o istom nije niti odlučivao.

U smislu 202. stav 1. ZKP-a FBiH, sud je optuženog obavezao na plaćanje troškova krivičnog postupka u iznosu od 313,00 KM, a isti se odnose na troškove dolaska svjedoka na

ročišta u fazi istrage, prema troškovniku koji je uložen u spis od strane tužioca. Kako odbrana optuženog nije prezentirala dokaze iz kojih bi proizilazilo da optuženi nije u mogućnosti da plati troškove krivičnog postupka, po mišljenju ovog suda obavezivanjem optuženog na plaćanje troškova krivičnog postupka neće biti dovedeno u pitanje njegovo, niti izdržavanje članova porodice koje je dužan da izdržava.

ZAPISNIČAR
Husarević Fatima

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Hodžić Fikret

PRAVNA POUKA

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana
Vrhovnom sudu F BiH, a putem ovog suda.

Žalba nije dozvoljena zbog odluke o izrečenoj krivičnopravnoj
sankciji (član 246. stav 6. tačka c) ZKP-a F BiH).

Oštećeni mogu izjaviti žalbu zbog odluke o troškovima
postupka i imovinskopravnog zahtjeva.